

הליידים המתפרסמת בסידרה שמפרסם העיתונאי הבריטי ג'י'פ' רי ברנארד בעיתון יום ה ראשון המכובד סאנדי טיימס. אחרי שהוא מגדיר "לייד" בין השאר כמי "שיכולה להתחתן ולהביא ילדים אבל אין לה ל' עולם יחסים מיניים" קובע ברנארד: "גולדה מאיר היא לייד וכמוה גם אינדירה נאנדי. מורי וילסון (אשתו של ראש ממשלת בריטניה לשעבר) היא לייד וכמוה יכלה להיות גם גברת הית, אילו היתה כזאת בנמצא..."

לא תמיד מסכימה שרה רבב, בתה של ראש הממשלה גולדה מאיר, עם מעשיה של אמה. בראיון עם העיתון נאי לוי יצחק הירושלמי גילתה שרה כי היא גם מבקרת את אמה: "אם אני מבקרת את אינני מסתירה את ביקורתי מאמא. בעניין חברון, למשל, נדמה לי שהממשלה עשתה שגיאה. החליטו על ה' קמת 250 יחידות. לא שאני סבורה שאין לנו זכות להקים יחידות דוור בחברון. לדעתי, היתה שגיאה בעיתוי ובצורה. זה עורר רוגז מעבר לחשיבות העניין. הערך הוא פשוט מדי כדי לעורר בגללו רוגז."

ואיך מקבלת גולדה את הביקורת של בני משפחתה? השיבה גולדה: "אני מרגישה ששרה אף פעם אינה נזרת ואינה נמנעת מביקורת מפני שאני אמה. וזה טוב מאוד. אני יודעת, כי גם בעת שהיא אומרת דבר טוב, היא חושבת כך. כאשר התלבטתי אם לקבל את תפקיד ראש הממשלה, לא חר מותו של לוי אשכנז

מאז הקמת המדינה נה' שב ירוחם (הגינני) כהן למומחה מספר אחד בישראל לנשיא מצריים גמאל עבד אל נאצר. העובדה, שבזמן מלחמת העצמאות ואחריה נפגש ירוחם, שהיה קצין מטה אצל יגאל אלון, יותר מכל ישראלי אחר עם נאצר, איפשרה לו לפרסם מאמרים וזכרונות רבים על פגישות אלה, שבוע, אחרי פטירתו של נאצר, נזכר ירוחם בעוד פרט אחד מפגישות אלה, אותו לא סיפר, לדבריו, מעולם: באחת הפגישות שלו עם נאצר אחרי המלחמה, כדי לזהות קברי חללים בכיספלו-גיה, ביקש ממנו נאצר לקחת אותו לסוור לתלאיבי. ירוחם דחה את הבקשה, לדבריו, מכיון שלא היתה לו סמכות לכך.

ידידותו המוצהרת של ירוחם כהן עם נאצר הביאה כמה מידידיו להכין לו מהתלה לכבוד החג. קבוצת יודים בר קשה, יום אחר מותו של נאצר, לפרסם באחד העיתונים מודעה בנוסח הבא: "לירוחם כהן - איתך באבלך על מות ידידך הטוב. חבריך מכיספלו-גיה. ה' עתון סרב להדפיס את המודעה.

המאחרים להצגה השי' נייה של הסרט פאני היל ב' שבדיה שהוצג בשבוע שעבר בקולנוע טירמה בתלאיבי, הופתעו לראות את הרמטכ"ל חיים בר-לב צופה בשלוה בסרט. היה זה ביום מותו של גמאל עבד אל נאצר, והמאחרים הספיקו לשמוע על כך ברדיו. לבר-לב נודע על מותו של נאצר רק אחרי הסרט.

ראש הממשלה גולדה מאיר זכתה להכלל ברשימת

"מלך האמבטיה" באיחור של כמה חודשים נזכר בשבוע שעבר השבועון הגרמני רב-התפוצה "שטרן" לדווח לקוראיו על הצגת "מלכת האמבטיה" בישראל. מתחת לתמונה זו של משה דיין, כתב ה"שטרן": "מלכת האמבטיה הייתה בשוק את כל ישראל. הצגת תיאטרון תחת כותרת זו מראה את ממשלת גולדה מאיר במערומיה. הסקנדל ש-בהצגה היה הצגתה של גולדה כשהיא תופסת את שריהחוף אבא אבן באשכיו. אף שר לא ביקר בהצגה זו מלבד השר המבקר את גולדה. הגיב שריהחוף: "אני בעד חופש הביטוי, אפילו על ה-במה, אבל הצגה זו היתה יכולה להיות ממומנת על-ידי קהיר. היא מראה את מלחמת הקיום שלנו כמו רחיצת כביסה במלכת האמבטיה". אמר והלך לרחוץ את כביסתו שלו. "אולם התמונה אינה חדשה. היא צולמה לפני מספר שנים בעת שמשה דיין הצטרף לפטרול אמריקאי בדרום ואסטינאס.

גולדה ניידורף (60) מארגני טינה, פסקי ישראל צודקת, אבל היות ובראון קצת מבוסס, יי-משך הקרב אחרי נעילת ה-אולימפיאדה. לזה לא היו מור-כנות משלחות ישראל ואוס-טרליה והן מיהרו להסכים ל-תיקו.

בין 500 השחמטאים שנפגשו באולימפיאדה היו כ-מה עשרות יהודים שעקבו ב-עניין אחרי הישגי המשלחת הישראלית. אפילו בובי פיר-שר, השחמטאי היהודי-אמרי-קאי שאינו מרבה בביבורים על נושאים שאינם קשורים בשח-מט, הפטיר: "מדוע אינכם כו-פתיים ואורוים את יאסר ע-ראפאת ואת הווקטור הזה ג'ורג' חבש?"

מערכת ידיעות אחרונות החליטה להכין הפתעה לקארי-סטריסט שלה, יהושע (גי'קי) ג'יקסון, הרתוק זה החודש ה-שני למיטת חוליו בבית-חולים בלונדון, שם נפצע בתאונת-רכים. לכבוד ראש-השנה הדפיס ידיעות אחרונות את תמונת בנו של ג'יקי על שער מוסף ראש-השנה שלו, כך שגי'קי יוכל לראות את בנו בנוול כמעט טבעי.

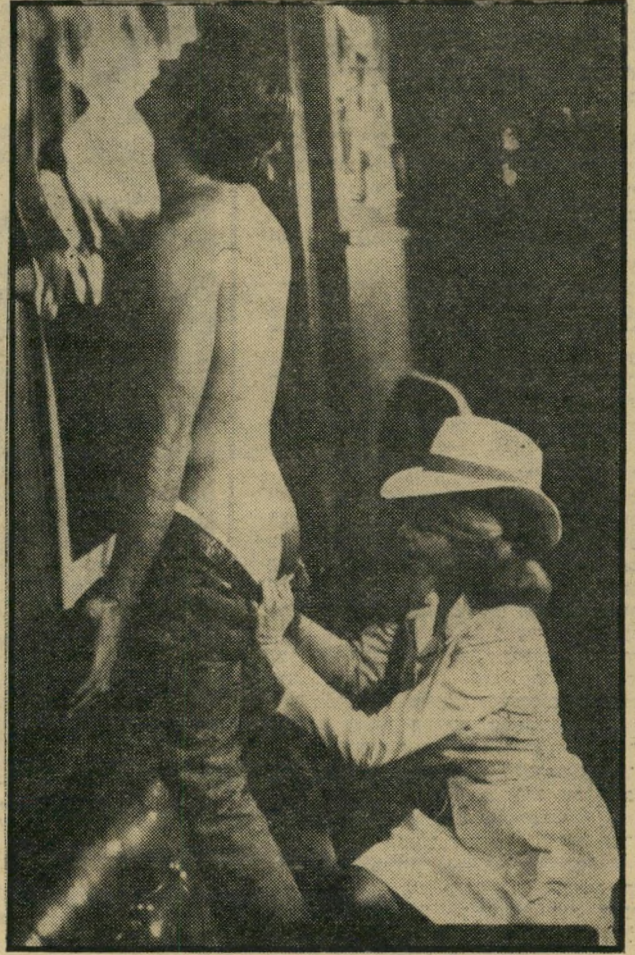
ידיעות אחרונות, חנה זמר מדבר, יאיר קופלר מהארץ ואריה דיסנציק ממערב שבה בחברת אשתו רחל. מ-שפחה דיסנציק שוכנה בקומה ה-12 וכדי לעלות ולרדת היא השתמשה במעלית. מה רצה הגורל? הוא רצה שבערב ה-פתיחה ירדו בני הזוג במעלית שנעצרה לפתע בין שתי קו-מות. אז מה? הרי יש פעמון, אועקה. צילצלו השניים בפעמון, אך כיאה למלון חדיש - לא שמעו אותם. במשך 20 דקות ניסו להודיע על מצוקתם באמי-צעות הפעמון והטלפון הפנימי של המעלית. מרוב מאמץ חש דיסנציק ברע והתעלף. אחרי 20 הדקות נודע למשה מאיר על מקום הימצאם של אורחיו והוא מיהר לחלצם.

למה הם עושים תמיד צרות, הישראלים? האולימפיאדה של השחמטאים בוינג היתה כבר נעולה למעשה, אבל לא לגמרי. האלוף הישראלי שמ"עון כגן (28) עדיין לא סיים את משחקו עם רבי-האמן ול"ל טר בראון וניסה לנצחו. בראון טען לתיקו וכגן לא הס-כים. טכס הנעילה היה בעיצומו ובחור צרדי התכנסו להחליט על גורל המשחק. השופט מיי

המנות, צילצלתי לשרה ולבעלה זכריה וביקשתי מהם לבוא אלי. רציתי לשמוע דעתם. ישבנו לילה שלם. כאשר אמרו לי לק-בל, משום שסברו כי אין דרך אחרת - דעתם כמעט שהכריעה את הכף. שרה דואגת לי. היא יודעת שטוב יותר בשבילי לא להעמיס עלי תפקיד זה. אבל יש לה גישה ציבורית ושיקול ציבורי."

למנכ"ל רשות-הנמלים לשעבר חיים לסקוב, אין דיעה טובה על מזכ"ל ההס-דרות יצחק בן-אהרון. א-מר השבוע לסקוב: "אפשר לחשוב שבן-אהרון היה שותף לתרומתי לביטחון, ויש לו ה-יכולת השכלית להעריכה. אני פוסל את שני הדברים. הוא לא היה שותף לתרומתי לביטחון, וגם אין לו היכולת השכלית הדרושה לכך. במקומות בהם לחמתי לא פגשתי בבן-אהרון. הוא ודאי דיבר באיזה מקום, כשהאחרים נלחמו."

ברוב פאר והדר פתח המיליונר הישראלי משה מ' א"ר את בית-המלון החדש שלו באביג'אן בירת חוף ה-שנהב. לטכס הפתיחה הוזמנו גם עיתונאים מישראל. בין ה-שאר היו שם נדח מוזס מ-

רחל וולמש (28), השחקנית בעלת החזה הרציני ב-יותר בעולם המערבי, עמדה בסרטת ה-אחרון, "מירה ברקינידוג", בני משמיה אפשרית בהחלט: חשיפת עכוז של גבר. מטעמי התחשבות נאות המפיק להסריט את ה-סצינה בדלתיים סגורות. אבל הוולמש מיחתה: "כן, לבוש, לא לבוש, התוכן של האריזה מוכר לי בעל-פה", והשתתפה בצילום הסצינה.